

sericeii noastre sunt puse în mâni nedăbace, ca să poată susține lupta ce s'a inaugurat sub numele de cultură. Trebuie ca cel mai competent for, sinodul arhidieceșan, să fie cu destulă energie de a pune mâna pe rană — dacă e, ca ea să ne devie nevindecabilă mai târziu în danna bisericeii noastre, în danna credincioșilor și în danna reputației poprii sinodului, pentru a cărui existență biserica aduce jertfe.

Fie ca aceste rânduri puse nu din reuțate, ci din interesul curat al bisericeii noastre, se afle resunetul dorit în inimile celor chemați de a salva interesele bisericeii. Dr. St....

Revista politică.

Toate jurnalele și cercurile diplomatice sunt preocupate de un incident, ce s'a întâmplat la frontiera franco-germană. Comisariul de graniță francez la gara din Pagny lângă Moselle, Schnaebler, a fost arestat de poliția germană. Arestarea acestui bărbat a produs multă senzațiune, deoarece relațiile dintre Franța și Germania sunt de așa, încât și cel mai mic incident, încă poate avea urmări funeste pentru una din aceste două puteri.

La început erau mai multe versiuni, referitor la arestarea lui Schnaebler; unele susțineau, că acest bărbat a fost arestat pe teritoriul german, altele: că a fost arestat pe teritoriul francez. După o depeșă din Paris însă procurorul general din Nancy a constatat, că arestarea s'a făcut pe teritoriul francez Gautsch, comisariul german de poliție în Ars lângă Moselle a trimis lui Schnaebler mai multe scrisori, prin cari l'invită să vină la frontieră spre a conferi oficial. Comisariul francez se și înfățișă de două ori la punctul predestinat de întâlnire, însă nu întâlni pe nime, a treia oară făcu câțiva pași pe pământul german, când se întâlni d'odată cu un individ necunoscut, care începu a povesti. Pe neașteptate năvăli însă necunoscutul asupra lui și în acel moment îi veni în ajutor și o altă persoană, care alergă din vilele din apropiere. Schnaebler însă un om robust îi trânti la pământ și se retrase pe teritoriul francez. Navăliții l'urmăriră, ear el le arătă cu degetul granița franceză; ei însă înfuriați începură a l'ataca vehement și a-l tiri apoi pe teritoriul german, unde îl legară, ear după aceea a fost transportat la Metz.

Judecând după modul, cum s'a făcut arestarea aceasta, se presupune, că ar fi fost o cursă la mijloc; pân' acum însă domnesce liniște atât în Franța, cât și în Berlin asupra acestui incident și se înțelege, că până nu se vor da deslușiri în această privință, o așteptare imparțială a acestui fapt este imposibilă. Aceasta și este cauza, că foile germane nu îndrănesc să se pronunțe în chestiune, nici chiar „Nord deutsche Allg. Zeitung.“ Numai „National Zeitung“ ăice, că acest eveniment anevoie va conturba ecuilibrul, totuși sfătuesce pe presa franceză să accepte până ce se va lămurii situațiunea. — După cum scriu jurnale de Paris, vestea despre arestarea comisariului francez a fost primită cu cea mai mare liniște și sânge rece din partea regelului francez. Jurnalele franceze declară deocamdată, că nu vor comenta acest cas, până ce nu vor sosi sciri oficiale. Unele foi franceze atribute d'ocamdată aceasta întemplantare mai mult nepriceperii și nebulnii polițiștilor germani. Regimul francez d'asemenea e cu mare precauțiune, el s'a

mărginit a supune numai unui interogatoriu pe prefectul despărțământului Meurthe-et-Moselle, care a venit la Paris; ear pe procurorul general al republicii și pe procurorul din Nancy i-a încredințat cu cercetarea incidentului. După cum scrie organul presidentului Grévy, jurna'l „Paix“, guvernul francez a cerut deslușiri la Berlin; depeșă adresată la Berlin urgează lucrul, deoarece cu cât se va trăgăna mai mult, cu atât agitațiunea creșce.

„République Française“ se exprimă astfel: Vestea a produs mare senzațiune. Ori cât de mare ar fi ea însă, noi ne abținem de ori ce comentare până la sosirea scirilor oficiale. Și secolul al XIX încă crede, că trebuie să așteptăm, până se va lămurii misterioasa afacere. Un alt jurnal parisian scrie: Sunt multe persoane, cari se nănesc a păstra liniște și sânge rece, sunt însă mulți bărbați politici, cari în acest incident prevd reșoiul; sunt unii diplomați, cari ăic, că aceasta întemplantare e un serios simptom, că reșoiul va isbucni în curând; și și dacă n'ar isbucni din acest incident, totuși el este începutul unui șir de provocațiuni, cari în sfârșit vor aduce conflictul. „Gaulois“ scrie: Voescă Bismarck pacea, îndată va dispără neînțelegeră, voescă reșoiul, aceasta este o slabă provocațiune. Un bărbat așa de mare nu se poate să se folosească de mijloace atât de indeziderabile.

Dezbaterile în parlamentul prusian asupra proiectului bisericesc decurg foarte vehement, obiecțiuni, modificări și combateri incurg din toate părțile. Cancelariului german e foarte neliniștit și ia parte în continuu la ședințe. De mult timp nu s'a mai observat ca principele Bismarck să amenințe cu repășirea sa, dacă nu vor merge toate pe placul lui.

Pare că această amenințare — ăic foile germane — se mărginesce numai la oficanții sei, dar ea a făcut mare senzațiune în cameră. Asupra cărora, se întreaba deputații, sunt îndreptate amenințările? Asupra partidei guvernamentale în genere și adică asupra conservativilor radicali și asupra liberalilor conservativi, pe cari numai cu multă trudă i-a câștigat pentru proiect; sau asupra național-liberalilor în special, cari nu numai că nu aproabă, dară combat din răspuțeri proiectul? — Conte Schverin a pretins ca parlamentul să respingă acușăniile și vorbirea cancelariului; infocatul Gerlach strigând în ședință: „Liberalismul ne perde;“ stăruescă din toate puterile pentru proiect.

După încheerea jurnalului am primit din Caransebeș cu datul 25 Aprile următoarea

Telegramă:

Caransebeșul e în mișcare ca nici când. Diecesa toată e în haină festivă, în dispozițiunea cea mai serbătorească din incidentul subileului Prea Sfinției Sale episcopului Ioan Popasu de 50 ani ai preoției Sale. Eri seară conduct de facle împunătorii. Imnul cântat de toate corurile. Ați arhierul iubitoriu fu condus cu pompă rară la catedrală unde Prea Sfinția Sa episcopul Aradului Meșian, celebră cu asistință strălucită sânta liturghie. Urmă prezentarea numeroaselor deputațiuni. La 3 oare prânzul festiv, în frunte Ilustrat iubilar. La 300 oaspeți, mulți din fruntașii dieceei, preoți și mireni. Bucuria e generală. De seară corurile dau concert festiv.

Pentru fie care din obiectele dela Petroasa a-și putea să ve aduc sumă de doveși despre rolul însemnat, ce au jucat asemenea obiecte prefoase în istoria popoarelor antice, și mai ales în aceea a barbarilor, cari în primii secolii ai creștinismului s'au perfirat și s'au strămutat din Rusia în România, de aci în Tracia, în Panonia, în Noric, în Vindelicia și în Reția, apoi în Italia, în Gallia în insulele Britanice, în Spania și pe coastele africane, tot atât cât și în inima Germaniei și în peninsulele scandinave.

Pretutindeni unde oardele lor călătoreau colindau, pustiind, pretutindeni ele semănau în urmă-le prin ascuțitorii, rămășițe din acea artă originală, învățată și practică de ei mai întâi pe malurile Mării Negre și ale Dunării, în Schitia și în Dacia.

Acești barbări duceau astfel cu sine iubirea și trufia scumpelor podoabe de trup și lucrul vaselor de oaspeți. Aurul, argintul și petrele scumpe erau pentru dănișii ceea ce marmurile sculptate pe de lemn zugrăvite, vasele turnate în bronz și grațioasele olării și statuetele de lut fusesă odinioară pentru eleni și romani. Pentru barbări, negrești, erau egali cu Fidas și cu Apele, argintarii nomadi, cari au faurit, după gusturile lor, tavele și ibricele, căldărășele și colanele, brățărilor și pafalile (fiblele) dela Petroasa, în fine tot greul avut al „clocii noastre cu puii de aur.“

Deci, nu va fi, o păgână stearpă a anelor țării aceea, în care se vor inscrie toate noțiunile de

Sinodul arhidieceșan.

Ședința I, ținută la 12/24 Aprile a. c.

Conform convocării făcute prin cerculariul arhidieceșesc de dno 23 Martiu a. c. Nr. 2034 Pres. după săvârșirea sf. liturghii în biserica din cetate de aici oficiată prin Esc. Sa P. S. Domn arhidieceșc și metropolit Miron Romanul, asistat de Preacuv. Sa dl a chimandrit Dr. Il. Pușcariu, ases. cons., Preacuv. Sa dl Nicanor Frateșiu, secret. cons., P. O. D. D. protopresbiterii: I. Hannia, direct. sem., Z. Boiu, ases. cons., S. Popescu, prot. de protodiaconul Dr. I. Crișian, prof. sem., diaconul ceremonial archid. Sergiu Meadean, funcț. cons și diaconul G. Drăgan, și după chemarea dachului sfânt, deputații sinodali adunați într'un număr considerabil s'au întrunit în sala seminarului „Andreian“ destinată pentru ședințele sinodale, unde în scurt timp s'a înfățișat și Escel. Sa Preasfințitul Domn arhidieceșc și metropolit, fiind întimpinat la intrarea în sală din partea deputaților cu un viu „să trăiască.“ Ocupând locul presidial și bineventând pe domnii deputați, deschide sesiunea ordinară a sinodului arhidieceșan pentru anul curent prin o cuvântare cam de următorul cuprins:

„Cu ajutorul lui Dumnezeu, ne aflăm eară întru ni în sinodul arhidieceșan, care este regulatorul afacerilor noastre în cele administrative ale bisericeii. Din an în an tot mai multe probleme ni se prezentează spre deslegare. Până acuma ne a succedea în bună înțelegere să deslegăm multe și grele probleme în viața noastră bisericească. Sperez, că și în viitorul tot în bună conțelegere vom resolvi și altele, care ni se vor prezenta ca obiecte ale consultațiilor noastre sinodale.

Salutându-ve din inimă, Stimaților Domni, iubitorii frați, iubitorii fii sufletesci, prin aceasta declar de deschisă sesiunea ordinară a anului acestuia, care este cea din urmă în periodul al VI al sinodalității noastre.“

Președintele arhidieceșc denumesce de notari interiniali pe următorii deputați: Nicanor Frateșiu, și I. Danciu din cler; ear pe Dr. N. Olariu, S. Dragomir, Mateiu Voileanu și Pompiliu Pipoz dintre mireni.

Președ. notifică sinodului, că în locul vacant, prin depunerea mandatului a deputatului din cerul electoral XII al Clușului, I. Slavici, apoi în cel devenit vacant prin trecerea din viață a deputatului din cerul electoral XIII al Solnocului, Stefan Tămaș s'a efectuat alegerile, și provoacă deci pe aleșii deputați ai numitelor cercuri să-și prezenteze credențiunile.

Dr. Remus Roșca și Iosif Pușcariu își prezentează credențiunile.

Constatăndu-se, că deputații sinodali sunt prezenti în număr prete jumătate din totalitatea celor verificați: Sinodul se declară capabil a lua concluse valide.

Se pune la ordinea ăilei constituirea biroului sinodal, și se aleg de notari: Nicanor Frateșiu și Ioan Danciu din cler; ear Dr. Nic. Olariu, Dr. I. Mihu. Mateiu Voileanu și Pompiliu Pipoz dintre mireni. De notari general presidiul denumesce pe Nicanor Frateșiu.

Punându-se la ordinea ăilei alegerea comisiunilor permanente provădute în § 9 din regulamentul afacerilor interne, ședința se suspinde pe 10

industrie artistică, de limbistică, de mitologie, ba și chiar de istorie politică și de usuri sociale, care reies din studiul minuțios și adăncit, ce me ocupă. Și dacă, lucrând încă vr'o doi trei ani la publicarea lui, în urma a două-ăcei și mai bine de ani de pregătire — voi cuprinde acest studiu, precum am gând și dorință, în trei mari volume, din care primul numai este acum abea pe sfârșit*) sper, că într'esele nu se vor găsi superfluități. Chiar și dacă la prima iveală unele desvoltări s'ar păre a fi adause prisositoare, cetitorului curând va vedă că și chiar acele tind în totdeauna, în mod mai mult sau mai puțin direct, la consemnarea, la elucidarea și la dovedirea unui fapt cătuși de mic atingător de antichități, de vechia istorie, de usurile și chiar de limba patriei noastre. Aceasta a fost și este pururea a mea tendință, a mea preocupare.

(Va urma.)

*) Publicarea cărții mele, începută în mai multe rânduri și adeseori întreruptă din cauze feliurite, urmează acum grăjită, convinsind cu mult slabele mijloace, de cari a-și fi putut adăose la cele ce am rostit în sinul academeii a aduce mulțumirile mele cele mai vii și sincere, pentru înlesnirile, prin ministerul instrucțiunii publice, amicii și colegii mei din Academia română dd. Maiorescu, Aurelian și Urechii, precum și titularul actual dl Dim. Sturza.

foile tipărite, ce stau aci dinaintea mea, o tavă rotundă de argint, găsită tot acolo și mare tocmai cât sinia noastră cea de aur dela Petroasa. Dar aceea este împodobită pe margini cu scene de vânătoare, precum este și frisa celui mai frumos din sacrofațiile de peatră din muzeul nostru național.

Vași mai dovedit cum verige sau alcale de aur, ca cele din comora dela Petroasa, se dăruiau de împărății bizantin, goșilor grutungi din părțile noastre. Aceasta ne-o spune cronicariul grec Zosim. El ne povestescă, că împăratul Teodosie cel mare, după ce confundă în apă un numer însemnat din micile luntri, în care goșii veniau noaptea decindea, ca să-i atace flota de pe malul stâng al Dunării, irtă pe barbarii ce mai remăsese cu viață, le dete locuri, ca să se așede în Scitia-mică sau Dobrogea noastră, pe lângă cetatea Tomis sau Constanța, și îi dăruii chiar pe toți cu brățări de aur. Dar mărimia împărătiului nu schimbă firea neastămpărată a goșilor. În cetate comanda Gerontios, un căpitan grec foarte înimos, îndrăneșt și nu prea mult răbdător. Barbarii îl amenințau, îl necăjiau și îl zădăriau tot meru. Într'o ăi el dete năvală într'anși, îi răzbi, îi prinse robii și le luă toate darurile împărătesci. Însă la Constantinopol, zavistia curtezanilor arunca vina asupra lui Gerontios; îl acuzară, că a jăfuit pe colonii autocratorului. Ca să scape de grea osândă, bietul viteaz căpitan fu silit să mituească pe enunții curții cu verigele de aur împrațesci, luate cu voinicie dela goșii.

minute, ear după redeschiderea ședinții se aleg 6 comisiuni astfel :

I. Comisiunea verificatoare: Ioan Rațiu, Ioan Papiu, Parteniu Cosma, Eugen Brote, Anania Moldovan și Rubin Pațița.

II. Comisiunea organizatoare: Nicolau Cristea, Ioan Hannia, Dr. Ilarion Iușcaru, Jacob Bologa, Dr. Aurel Brote, Parteniu Cosma, Iosif Pușcariu, Elia Macellariu și Ioan de Preda.

III. Comisiunea bisericească: Ioan Gall, Vasiliu Roșescu, Galacteon Șagău, Gherasim Candrea, Ioan Bechnitz, Alecsiu Olariu, Iosif Orbonaș, Dr. Absolon Todea și Petru Truța.

IV. Comisiunea scolară: Zacharia Boiu, Dr. Nicolau Maier, Ioan Popescu, Ilariu Duvlea, Ioachim Fulea, Simeon Muntean, Stefan Iosif, Ioan Popea și Dr. Remus Roșca.

V. Comisiunea financiară: Romul de Craimic, Ioan Petric, Alecsandru Tordășan, Georgiu Dănilă, Petru Gligor, Ambrosiu Bărsan, Rubin Pațița, Ioan cav. de Pușcariu și Ioan Șandru.

VI. Comisiunea petiționară: Vasiliu Dămian, Iuliu Dan, Dr. Ioan Moga, Nicolau Cosma, Petru Ciora Ioan Zachariă și Simeon Dragomir.

Președintele aduce la cunoștința sinodului, că diecesa sororă a Caransebeșului astăzi serbează iubilul de 50 de ani ai preoției Preasfinției Sale Domnului episcop diecesan, Ioan Popasu, și crede, că exprimă dorința tuturor, când invită pe Venerabilul Sinod, că având în vedere, că Preasfinția Sa este un fiu al arhiepiscopiei, care aici și a primit taina preoției, aici a funcționat ca protopop și a trecut prin toate gradele ierarhice până la rangul de arhiman-drit, când fu denumit de episcop în diecesa Caransebeșului, sinodul să-și exprime simțimentele de bucurie pe care și care cale potrivit, dorindu-i ca atotputernicul Dău să-l mai conserve încă mulți fericiți ani spre binele bisericii.

Deputatul Parteniu Cosma face propunerea, că încă din ședința de astăzi să se trimită o telegramă de felicitare, și pentru concipiarea telegramei, — ce se condece biroului — să se ridice ședința pe câteva minute — Se primesce cu unanimitate.

După redeschiderea ședinții Sinodul decide a se trimite o telegramă de felicitare (vezi textul sub titlul „Felicitări.”)

Se prezintă actele electorale, din cercul electoral XII al Clușului, în care este ales de deputat mirean Dr. R. Roșca și din cercul electoral XIII al Solnocului, în care este ales de deputat mirean Iosif Pușcariu.

Se predau comisiunii verificatoare. Se prezintă următoarele esbite:

a) raportul general al consistoriului arhiepiscopiei plenariu;

b) raportul cons. arch. referitoriu la conculsul congresual, prin care se explică, că alinea a 2-a din § 112 a stat. org. despre gradul al VI de sânge și al IV de curcie sunt a se înțelege inclusive;

c) raportul cons. arch. referitoriu la conculsul congresual prin care se normează: cine poate fi membru al sinodului protopresbiterial;

d) raportul consistoriului arhiepiscopiei referitoriu la introducerea regulamentului provisoriu pentru procedura în cauze disciplinare;

e) raportul cons. arch., prin care se transpune conculsul congresual, referitoriu la sistemizarea postului de vicariu-archiereu;

f) raportul consistoriului arhiepiscopiei despre moartea asesorului onorariu, Ioan Predoviciu;

g) raportul consistoriului arhiepiscopiei despre depunerea mandatului de deputat sinodal și în urmă revocarea depunerii mandatului a deputatului I. Gall;

h) raportul consistoriului arhiepiscopiei despre devenirea în vacanță a cercului electoral al XV al Târnavelor în urma promovării de diacon a deputatului Dr. I. Crișian;

i) raportul cons. arch. despre devenirea în vacanță a unui ases. onor. mirean în senatul scolaru în urma promovării de diacon a asesorului onorariu Dr. I. Crișian.

Toate se predau comisiunii organizatoare.

Se prezintă mai departe următoarele esbite:

a) raportul general al consistoriului arhiepiscopiei ca senat strins bisericesc;

b) raportul cons. archid., prin care se transpune conculsul congresual, referitoriu la înființarea unei academii teologice pentru clerul din întreaga metropolie.

Se predau comisiunii bisericesci.

De asemenea se mai prezintă esbitele:

a) raportul general al consistoriului arhiepiscopiei ca senat scolaru;

b) raportul cons. archid., prin care se transpune conculsul congresual, referitoriu la înființarea unui institut preparandial de fete cu internat;

c) raportul consistoriului arhiepiscopiei, prin care se recomandă spre aprobare „Geografia pentru

scoalele medii” de Dionisiu Făgărășan și Silvestru Moldovan;

d) raportul consistoriului arhiepiscopiei prin care se recomandă spre aprobare: „Geografia în scoalele populare” de Dionisiu Făgărășan și Silvestru Moldovan;

e) raportul consistoriului arhiepiscopiei, prin care se recomandă spre aprobare manualul: „Curs practic pentru limba maghiară” de I. Müller.

f) cererea stipendistului Petru Span pentru un ajutoriu de 200 fl. spre a putea asculta cursul de vară pentru lucrul de mână în Lipsea.

Se predau comisiunii scolare.

Se mai prezintă esbitele:

a) raportul general al consistoriului arhiepiscopiei ca senat episcopesc;

b) raportul consistoriului arhiepiscopiei referitoriu la contribuirea pentru susținerea organismului metropolitan;

c) raportul consistoriului arhiepiscopiei, prin care se șterge unele pretensiuni, ce le are fondul seminarului „Andreian” la baronul Récsy Ádám și fondul „Francisc Iosefin” la Kenderesy Zsigmond;

d) raportul consistoriului arhiepiscopiei, referitoriu la conculsul congresual, de a se lua în bugetul anului 1888 o proviziune de 800 fl pentru susținerea organismului metropolitan;

e) raportul consistoriului arhiepiscopiei pentru a se șterge unele pretensiuni, ce le are fondul seminarului „Andreian” la baronul Récsy Ádám și fondul „Francisc Iosefin” la Kenderesy Zsigmond;

f) raportul consistoriului arhiepiscopiei pentru a se șterge pretensiunea la eredele debitorului după contele Bethlen Gábor, fiind dubioasă;

g) raportul consistoriului arhiepiscopiei, prin care se șterge cererea eforiei scoalelor din Brașov, pentru reducerea eventual scotarea procentelor după împrumutul de 10,000 fl.

Președintele prezintă următoarele cereri de concediu:

a) a deputatului I. Petric pentru concediu de 3—4 zile.

b) a deputatului Ioachim Fulea pentru concediu de 8 zile.

c) a deputatului Ilariu Duvlea pentru întreaga sesiune.

d) a deputatului Dr. Nic. Pop pentru întreaga sesiune.

Fiind cererile motivate se dau concediile cerute.

În fine se prezintă următoarele petițiuni:

a) a învățătorului din Purcăreni Alecsu Viju, în cauza procesului lui disciplinaru;

b) a comitetului parochial din Leschia pentru un ajutoriu pe seama parochului și a învățătorului;

c) a comunei bisericesci Poptelec, pentru întregirea postului de paroch.

Se predau comisiunii petiționare.

Ședința procsimă se anunță pe mâne la 11 oare a. m.

Felicitări.

Sinodul arhiepiscopiei, din incidentul iubilului Alteței Sale arhiepiscopului *Albrecht* de 60 de ani de serviciu, din ședința de ieri i a adresat următoarea telegramă de felicitare:

Arhiepiscopu gr. or. român din Transilvania, întru-mită în sinodul seu anual se simte fericită a putea saluta pe Alteța Voastră imperială cu devoțiune la gloriosul Vostru iubilul de serviciu de 60 de ani, și și cu această ocaziune a da înșuflețită esprimeune neclătite credințe și alipiri a poporului seu credincios către prea Înaltă Casă domnitoare, precum și în special celei mai profunde venerațiuni către Alteța Voastră imperială.

Textul telegramei trimise P. S. Domnului episcop *Ioan Popasu* este următoriu:

Arhiepiscopia Transilvaniei, păstrându Ve gratuit-dino perpetuu pentru cele ce ați făcut cu mare zel pe terenul bisericesc-cultural, Ve trimite prin sinodul seu intrunit astăzi, gratulări sincere la împlinirea unei jumătăți de secol, de când sunteți în cler; Ve urează viață fericită la mulți ani și cele mai bune rezultate în păstoria episcopiei, cu care emulăm în iubire și stimă pentru Preasfinția Voastră.

C. A. Rosetti.

Cu ocaziunea aniversării a doua a morții neuitatului C. A. Rosetti, dijarul „Unirea” dă următoarea schiță din viața marelui democrat:

În ajunul războiului din valea Dunării dela 1877, când cei mai mulți oameni politici nu șiau, pe care cale să apuce, în consiliul cel mare, fiind la palatul domnesc, unii propuneau să se retragă armata la munte, alții să se ceară intrarea în țară a austriacilor, numai singurul C. A. Rosetti a fost, care a susținut sus și tare, ca să primească ținera armată botozel de foc și alătura cu rușii să opereze independent sub drapelul național și sub comanda supremului comandant M. S. Carol I.

Ținându-se tot atunci o întrunire de deputați și senatori la „Hotelul Herdan”, C. A. Rosetti, combatând părerile de neparticipare la războiu, între altele a și următoarele: „Astăzi națiunile nu-și mai câștigă și nu-și mai păstrează „drepturile, stând și milogindu-se ca cerșitorul la răspântie, „cu călcăia în mână.

„La 1848 am fost de părere să ne batem spre a opri „intrarea rușilor. N’ați voit și numai lupta pompiilor a „scăpat onoarea națiunii și ne-a dat temeiu, pentru ca în „esil să aprăm drepturile țerei. La 1854 am cerut să luăm „parte la lupta din Crimeea ca și Piemontul. N’ați voit și „ceea-ce a câștigat Piemontul după acel războiu, arată ce mare „gresală a-ți făcut. La 1859 preocupări mici am făcut să scă- „pați ocaziunea pentru împlinirea marelui noastre aspirațiuni, „pentru care va mai trebui să vărsați siroace de sânge ro- „mânesc. Acum la 1877, priviți ve în oglindă și coborân- „du-ve în conștiința voastră de români, nu ve vine să ve „scuipați în față?”

Obiecțiunile principale, ce i-se făceau, erau, că vom fi bătuți. Rosetti însă reflecta cu o argumentațiune puternică; „că chiar bătuți să fim, baștia noastră se vor bate bine și acest capital politic trebuie româniei.”

Rosetti avea atâtă încredere în plugarul român soldat, încât pe corpurile „dorobanți” puneă speranțe mai mari, decât pe armata permanentă. La trecerea oștirii peste Dunăre, Rosetti era de față și ținuta dorobanților, cari până să defleze înaintea regelui veniau ținând fi-care nevasta de după cap, și copilașii de mână, părăsindu-i, numai când se apropiau de rege, Rosetti a declarat în fața întregului stat-major neîncredător: „Astia au să ne facă cinste.”

Acest cuvânt, care a fost confirmat prin fapte, dovedește cât de mult și cât de bine cunoșcea Rosetti pe opincariul român, pentru care toată viața lui a luptat. C. A. Rosetti în chestiunile internaționale aparținea așa numiților politici reali. Căuta prin toate mijloacele și prin cel mai fin și dibaciu tact politic ca să folosească țerei și poporului român.

Într’una din zile, consulul unei mari puteri sondând pe Rosetti asupra aspirațiilor lui de unitate națională, Rosetti îi dișe:

„D-ta dorești ca țara d-tale să fie mai mare, mai tare și mai fericită decât toate celelalte.”

„Negreșit.”

„Atunci ce te face să te înfoesci, că eu n’aș dori acelaș lucru pentru țara și poporul, din care fac parte?”

Când cu oșiștiunea din Sibiu, Rosetti, fiind ministru de externe și președinte al consiliului, ambasadorul Austriei se înfățișează la dânsul, cerându-i, să ia măsuri de rechemare a unui general român, care se afla în Transilvania și făcea agitație.

„Un general român în Transilvania, răspunde Rosetti, ve înșelați. Nici un singur general nu lipsește din țară.”

„Este generalul Davila, eselență,” afirmă ambasadorul.

„Generalul copiilor cu pușcă de lemn? Acela poate să lipsească. Nu cumva înșipă și el îngrijiri marelui împărat?” Apoi acela e frances și d-ta știi bine, că francesii nu prea seiu bine geografia; el a vâdut români aici, români acolo și vorbește ca și când ar vorbi aici.”

Conversațiunea s’a încheiat aici. Ambasadorul a vâdut, că era de prisos să mai stăruiască, și generalul Davila a rămas în Sibiu la expozițiune tot timpul concediului seu.

Nr. 560 presid. 1887.

Apel.

Prejudețele, nenumerosele greșeli și defectoasele instituițiuni omenesci cauzează căderea morală și socială a multora, deci este datoare societatea a se și îngrijii după putință de ajutorarea familiilor lor, carea fără vinul lor sufer în miserie, ca după ce societatea devine satisfăcută pentru violarea ordinei de drept, pe delincventul pornit spre îndreptare reîntrins în sinul seu, să-l primească, dându-i mână de ajutor, ca să-i controleze conduita, ca celui cu purtare bună, dar fără avere să-i ajute la un mod de trai onest, să-l facă membru folositor al societății, și astfel înșai societatea cel puțin în parte să satisfacă responsabilității, ce-i incumbă.

Pătrunși de spiritul umanitar al seculului nostru, carele misesece a sări într’ajutor spre vindicarea tuturor re- lelor sociale, nu putem fi indiferenți nici față cu această problemă, atât de nobilă, pe cât de ponderoasă în efectul seu, mai cu seamă dacă considerăm, că rezolvirea nimerită a acestei probleme se manifestă în scăderea delincuențelor recidivi, și astfel fără privire la altele, chiar și numai din punct de vedere al siguranței publice este destul de „ponde- roasă, ca să ve atragă toată atențiunea, și ca să ve intere- sați de promovarea intereselor ei.

Asemenea problemă și-a impus „Reuniunea regnicolă” pentru nobilitarea moravurilor” inițiată de judele curiei, baronul Paul Sennyey, asemenea „reuniunii pentru ajutorarea condamnaților” constituite pe teritoriile mai multor tribunale din țară.

Eselență Sa dl ministru de justiție, prin ordinațiunea sa din 26 Ianu a. trecut Nr. 18819 a încredințat pe subscriși, adecă pe presidential tribunalului și pe procurorul de stat, ca să inițieze înființarea unei „Reuniuni pentru ajuto- rarea condamnaților,” pe teritoriul tribunalului reg. din Sibiu, punându-ne în vedere, că încetiva este aplicat a asigura sub- sistința reuniunii și prin scursul material din partea sa.

În urma acestui mandat, ve rugăm cu toată încrederea (pe toate oficiile de stat, municipale, orășenesci și comunale, alte corporațiuni, instituite de bani și privați de pe teritoriul comitatului) ca luând în considerare scopurile umanitari ale reuniunii, să benevoși a iniția o agitațiune estinsă în inter- esul înființării „Reuniunii pentru ajutorarea condamnaților” pe teritoriul tribunalului reg. al Sibiului, și spre realizarea scopurilor salutare ale aceleia a câștiga cât de mulți membrii pe lista alăturată sub f. ear lista a o restituți subscrubului president de tribunal cel mult până la 15 Ianu a. c. ca să putem convoca cât mai curând adunarea constituantă, ca aceea să depună cauza în mâinile bărbăților sei de încredere

